

Evi Hanssen

‘Ik hoef niet
meer het
mooiste
meisje van de avond te zijn’

Ze koos altijd mannen die haar emoties negeerden. Tot de Vlaams-Nederlandse presentator en schrijver Evi Hanssen (1978) haar biologische vader sprak en alles op zijn plek viel. Een maand later ontmoette ze Kurt. De zaak was meteen beklonken. En nu? Is ze de gelukkigste vrouw én mama op aarde.

PRODUCTIE EN TEKST: INGRID SPELT | BEELDCONCEPT EN FOTOGRAFIE: JACQUELINE DE HAAS

Evi, haar haar in een staart, grijze slobbertrui aan, geen make-up, spat

het scherm af tijdens een videomeeting. Sprankelend, met open blik en een aanstekelijke lach. Ze zit op de slaapkamer van een van haar kinderen in haar riante Antwerpse loft. “De poetsvrouw is beneden bezig.” Zonen Mac (10) en Scout (12) leerden fietsen in de ruim 250m² loft, en die schommel, een achterblijvertje van een vorig liefje, gaat nooit meer weg. Kun je al schommelend je hoofd leeg maken. Evi, Mac, Scout, haar lief artdirector Kurt Loyens en de Spaanse pup Zaza wonen in een voormalig schoolgebouw met hoge ramen en plafonds, rauw en industrieel ingericht. Kurts dochters Lore (20) en Juliet (15) hebben er ook hun plekje. Supergezellig als ze er allemaal zijn, vertelt Evi met in haar hoofd een lijstje met dingen die ze nog moet afronden voor het samengestelde gezin treinend op vakantie gaat naar Frankrijk. “Vorige zomer huurden we een boot in Friesland, nu in de Camargue. Varen beviel zo goed, staar je met acht kilometer per uur over het weidse landschap. Heerlijk rustgevend. Daarna heeft vooral mijn gezin vakantie met een weekje yoga en surfen in Montivalet en maak ik daar radio voor Radio Joe.”

Je een week van tevoren al druk maken voor je op vakantie gaat, is eigenlijk niks voor haar. Duh, ze sprong toch ook zo in het vliegtuig voor het Nederlandse 3 op reis? Propste wat kleren in een tas en liet de boel de boel. “Ik zat net op de fiets en dacht: Evi, zo ken ik je niet. Relax. Ik moet nog uitzoeken of de jongens zich wel of niet moeten laten testen

op Covid voor vertrek naar Frankrijk, en ik wil het liefst alles af hebben. Ach, in hoge nood ben ik op vakantie ook bereikbaar.”

En dan Kurt en Evi. Zo’n gevalletje romantische ontmoeting als in een zwijmelfilm. Blikken die elkaar in die eerste secondes kruisen. Weten dat hij voor jou bestemd is, jij voor hem.

Rekende u nog op een Kurt in uw leven?

“Niet echt. Vóór Kurt werd ik verliefd op onrealistisch plaatjes in mijn hoofd: ik en die ander. Bij Kurt heb ik nooit een plaatje gemaakt. ’s Avonds na ons eerste afspraakje fietsten we hand-in-hand naar huis en zijn vanaf dat moment samen gebleven. Hij trok bij mij in en we zijn nu al bijna drie jaar een koppel. Kurt ontmoette ik een maand nadat ik een openhartig gesprek met mijn biologische vader had. Ik viel altijd op mannen die mijn emoties negeerden, en dat kon ik terugkoppelen naar mijn vader. Ik ben daar wel voorzichtig in, want dat wil niet zeggen dat mijn ex-liefjes eikels waren. Maar als ik eerlijk ben heeft de afwezigheid van mijn vader wel meegespeeld in de keuzes van mijn relaties. Ik ben lang op zoek gegaan naar bevestiging van mannen. Nee, de scheiding van mijn ouders heb ik niet als traumatisch ervaren. Niet alles wat je meemaakt hoeft een trauma te zijn, maar het heeft wel invloed op een leven. Mijn echte vader is gewoon geen geboren vader en ineens had hij vier kinderen. Aan acceptatie en inzicht heb je veel meer.”

Wat vertelde uw vader in dat gesprek?

“Zijn vader, grootvader en overgrootvader kenden een patroon van mannen die niet genoeg liefde hebben gekend. Zijn grootvader en overgrootvader werden bijvoorbeeld naar kostschool gestuurd. In dat ene gesprek erkende mijn vader dat hij ook emotioneel niet capabel was voor zijn rol als vader. Voor mij voelde toen pas de cirkel rond. Door mijn

verhaal serieus te nemen erkende hij mij. Inmiddels heb ik een fijn contact met mijn biologische vader.”

Hoe verliep de ontmoeting met Kurt?

Lachend: “Een goede vriendin van Kurt koppelde ons. Ik was op een tuinfeest, zij liep op me af en stelde voor dat ik Kurt eens moest ontmoeten. Ik gaf haar mijn mailadres. De volgende dag stuurt ze mij en Kurt een mail met de boodschap dat wij écht eens moeten afspreken. We wisselden nummers uit. *Zin om af te spreken?* appt Kurt mij een dag later. *Why not*, reageer ik terug.

Ik zag hem en was gelijk verliefd op zijn uitstraling, charme en spirit. Van tevoren twijfelde ik nog of ik moest afspreken. Op internet vond ik twee lelijke foto’s. *Really*, ga jij nu iemand van tevoren al afwijzen op twee onduidelijke foto’s, dacht ik. Je kunt iemand kapot googelen. Ons beeld wordt al volledig gevormd nog voor je een woord hebt gewisseld. Gelukkig ben ik gegaan, de ontmoeting met Kurt voelde als thuiskomen. Ons gesprek sprankelde en we hoefden niet de leukste versie van onszelf te zijn. We werken allebei in België én Nederland, en dat schept ook een band. Die avond zoenden we en besloten Kurt en ik dat we een setje zijn. Nu zijn er trouwplannen. Wanneer weten we nog niet, dat ligt aan de coronamaatregelen. We willen een groot feest geven en dansen tot in de vroege uurtjes. Dat mag nog niet.”

Evi groeide op in een warm gezin met drie oudere broers, een stiefvader en stiefbroers. Een mannenhuishouden. “Mijn moeder leerde mijn stiefvader kennen toen ze nog met mijn vader was, die ervan wist. Mijn stiefvader pakte heel natuurlijk zijn rol binnen ons gezin op. Het was geen zwaar drama of zo. Ik heb altijd de liefde tussen mijn moeder en stiefvader gevoeld.”

Steenrijk waren ze het niet. Evi’s moeder werkt als kleuterjuf en haar stiefvader als ►

‘Ik zag hem en was gelijk verliefd op zijn uitstraling, charme en spirit’

**‘Ik wil in de media
een normaal
mens met alle ups
en downs zijn’**

KAASKOPPEN VS. FLAMINGANTEN

Vijf markante verschillen volgens Evi:

- ❶ “Nederlanders zijn heel direct, maar je weet ook gelijk waar je staat. Belgen nemen alles veel persoonlijker op en het duurt lang voordat je bij de kern bent.”
- ❷ “Als een Vlaming zegt: ‘We gaan over dit voorstel nadenken,’ betekent dit: we gaan het niet doen maar durven het niet te zeggen. Bij jullie denken ze er ook écht over na en gaan ermee aan de slag.”
- ❸ “Nederlanders hebben een enorme praatcultuur, alles moet uitgepraat worden. Positief – maar soms onnodig.”
- ❹ “Jullie hebben altijd een mening. Ik durf toe te geven dat ik niet altijd een mening heb omdat ik niet alles weet. Geen mening hebben is soms een intelligenter antwoord.”
- ❺ “Het beeld is dat Nederlanders van de vrijheid blijheid zijn maar feitelijk zijn Vlamingen vrijer in hun doen en laten. Ze zeggen het alleen niet. In Nederland mag alles, en kan niks; in België mag niks maar kan alles. Nederlanders lijken supervrij maar houden zich ondertussen wel aan de regels – bij ons is dat andersom. Wij zoeken de achterpoortjes op.”

elektricien. Aandacht was er in overvloed. “Mijn moeder is een geboren moeder. Dat talent heb ik van haar. We hebben een sterke band.” Na haar scheiding van muzikant Fred Di Bono voelde Evi zich eenzaam met een peuter en baby. Haar ouders waren haar steun en toeverlaat.

Hoe deden ze dat?

“Ik was open over hoe ik mij voelde en ze hielpen zonder de rol van moeder over te nemen. Ik sliep vaak met mijn zonen bij mijn ouders. Dat voelde zo geborgen en vertrouwd, deden we ’s avonds spelletjes. Het is niet zo dat zij voor de kinderen zorgden, dat deed ik zelf, maar het was fijn om tussen mijn kinderen in wakker te worden bij mijn ouders thuis. Hoe mooi is het om met drie generaties samen te zijn.”

Jullie hebben co-ouderschap. Vindt u het moeilijk om de kinderen een week niet te zien?

“Absoluut! Hoewel het wel wat makkelijker wordt nu ze ouder zijn. Scout heeft een mobiel en Mac kan ik via de iPad bereiken. Ze kunnen op deze leeftijd ook zelf op de fiets langskomen, dat scheelt. Mijn zonen zijn zulk leuk gezelschap. Co-ouderschap heeft z’n voor- en nadelen. Door die week-op-week-af-regeling heb ik ook carrière in Nederland kunnen maken. Aan de andere kant: die ambitie had ik misschien wel niet gehad als we samen waren gebleven. De maatschappij toetst het leven aan een carrière maar wellicht had ik zonder scheiding een stabielere leven gehad. Wie of wat bepaalt succes? In de zomervakanties zijn Mac en Scout langer bij ons, en dat voelt zoveel natuurlijker. Met mijn kinderen om me heen voelt mijn leven completer.”

Bij de talkshow Jinek vertelde u over een doorgemaakte depressie.

“Een depressie is nooit vastgesteld, en ik vind het ook een heftig woord, maar ik zat veel

‘Ik leidde een spannend vrijgezellenleven op mijn kinderloze dagen’

dieper dan ik toen dacht. Zeven jaar geleden raakte ik maar niet uit een moeilijke periode in mijn leven. Ik zat niet lekker in mijn vel en kreeg een longontsteking. Ik werd steeds vaker achter elkaar ziek: bronchitis, een maagontsteking, constant verkouden en moe. Sloot ik mezelf een paar dagen op met veel slapen, water drinken en gezond eten en ging ik erna weer door met werken, sporten en mijn drukke sociale leven. Hoe stom is het om te gaan werken als je ziek bent? Daar is niks stoers aan, weet ik nu. Mijn vrienden, ouders en werk gaven houvast als ik me eens niet lekker voelde. Ik lag niet depressief in mijn bed. Wel vulde ik de leegte in mijn leven op met werk, feestjes, vrienden en wisselende relaties. Ik leidde een spannend vrijgezellenleven op mijn kinderloze dagen. Een beetje hopeloos en wanhopig: die emmer raakte nooit vervuld. Achteraf kan ik die periode vergelijken met hoe ik me nu voel: mijn hart was in die tijd niet vervuld van liefde en warmte. Nu ben ik zelden ziek of moe. Ik zorg voor mijn lijf en maak bewustere keuzes, ook in mijn werk.”

Ging u naar een psycholoog?

“Nee, ik ben gaan mediteren. En ik schrijf veel van mij af in dagboeken, dat helpt ook. Toen was meditatie mijn reddingsboei, nu is het een manier van leven. Ik heb samen met actrice Hilde De Baerdemaeker en holistisch arts Jutta Borms het project *Nog 9 minuten* opgestart: podcasts met gratis begeleidende

meditaties. Inmiddels hebben we een *challenge* gelanceerd om ’s morgens en ’s avonds te mediteren. We schreven ook een meditatieboek, komt in september uit.”

Het leven is niet altijd makkelijk. U bent daar als bekende Vlaming open over.

“Ik ben gestopt met de schijn ophouden, wil in de media een normaal mens zijn, met ups en downs. Als je open bent over wat je meemaakt met al je beperkingen, hoe je er écht uitziet, dan wordt dat gewaardeerd. Ik ga de strijd niet meer aan om innerlijke en uiterlijke perfectie na te streven. Je ziet me nu ook zonder make-up. Botox doe ik niet aan. Ik zeg niet dat ik nooit iets aan mezelf laat doen maar mijn streven is wel om zover mogelijk van de botox weg te blijven. Ik hoef niet meer het mooiste meisje van de avond te zijn.”

Nu heeft Evi net zo’n samengesteld gezin als haar moeder vroeger. Een gezin waar de meiden de jongens schattig vinden en haar zonen alles voor de oudere meisjes doen, lacht ze. “Laatst deden we een spelletje en zat er een vraag tussen wat het leukste is om als gezin te doen. ‘Ontbijten,’ riepen ze unaniem. Geen spectaculaire dingen dus. Ze waarderen het samenzijn en dat maakt me blij.”

U heeft stiefdochters.

Een schaterlach volgt. “Voor de dochters van Kurt ben ik Evi. Ze noemen me soms een plus-mama, maar ik vind het moeilijker ►

CV

1978 Geboren in Zoersel

1990 Middelbare school Muzische Vorming in Antwerpen

1995 Speelt Sofie, een personage in *Samson en Gert*

1998 Opleiding aan de Jazzstudio en het conservatorium in Antwerpen

2001 VJ bij TMF Vlaanderen

2003 Presenteert *De farm* en

71 graden Noord voor VTM

2006 Presenteert *Expeditie Robinson* (tot 2013)

2007 Is Teamcaptain bij het Vlaamse tv-programma

De foute quiz en te zien in de improvisatieshow *Godzijdank*

2008 Presenteert tv-programma *De designers*

2010 Is te zien in showbizz-programma *De dagshow*

2013 Presenteert tv-programma *De grote sprong*

2014 Presenteert tv-programma’s *Mijn Pop-uprestaurant* en *3 op reis*, is tafeldame bij *DWDD*

2016 Presenteert met Freek Vonk het tv-programma

De super Freek show

2018 Neemt deel aan *Wie is de Mol?*

2020 Boek *Ergens onderweg* en podcasts *Nog 9 minuten* en *Walkie talkies*

2021 Neemt deel aan tv-programma *Over de oceaan*, komt met de boeken: *Nog 9 minuten inspiratie voor meditatie* en *Sinds ik niet meer drink* (december), doet musical *Mamma Mia!* en is presentator van Radio Joe (België) en op NPO Radio 2

10X KORT**Altijd in de koelkast?**

“Mayonaise.”

Altijd mee? “Rugzak.”**Trots op?** “Mezelf.”**Hekel aan?** “Koude voeten.”**België of Nederland?**

“NederBelg.”

Workout? “Pilates.”**Non-alcoholisch drankje?**

“Gingerbeer.”

Groot voorbeeld?

“Mijn moeder.”

Onweerstaanbaar?

“Friet met mayonaise.”

Levensmotto?

“Ik ben op de juiste plek op het juiste moment.”

om plus-dochters te zeggen. Omdat ik erbij stil sta hoe hun moeder, de ex van Kurt, zich daarbij moet voelen. Ik ben een leuke en makkelijke mama met veel geduld voor mijn zonen. Ik heb veel liefde te geven en ga met mijn kinderen en die van Kurt om zoals met andere mensen. Natuurlijk voel ik me verantwoordelijker voor mijn eigen kinderen, ook omdat ze jonger zijn. In een boom klimmen mag, maar niet in een dennenboom waarvan de takken breken. ‘Kom eruit, anders moeten we naar het ziekenhuis en dat past niet in mijn planning,’ roep ik dan. Ik ben van huis uit jongens gewend, liep ook in de kleding van mijn broers, dus vind ik het heerlijk als de meiden vragen of ik rode lipstick, een leuk jurkje of hakken heb. Ik geniet van al die vrouwendingen.”

Leeft jullie samengestelde gezin net zo makkelijk samen als vroeger bij u thuis?

“Ja, de kinderen zien vooral hoe blij wij met elkaar zijn. Kurt en ik zijn een leuk koppel en er is veel liefde tussen ons. We vormen een gezin waarin elk kind zijn eigenheid kan behouden.”

Zit er nog eens een reisprogramma in?

“Nee, mijn reislust is verminderd naarmate ik ouder word. Ik ben niet meer op zoek naar van alles. Heb ook al zoveel gezien. Mijn tijd vul ik met schrijven, radiomaken en ik repeteer voor de Vlaamse musical *Mamma Mia!*, de rol van Tanya. Een fantastische rol om te

spelen, zij valt op jongere mannen. Nee, ik niet per se, Kurt is tien jaar ouder dan ik. Ik val wél op een jeugdige spirit.”

U voelde zich lange tijd eenzaam en kiest nu vooral voor het eenzame bestaan van schrijver. Is dat niet bijzonder?

“Ik denk omdat ik mijn rust heb gevonden met Kurt en de kinderen. Het solitaire leven van een schrijver vind ik tof en in schrijven kan ik mijn creativiteit kwijt. Een mooie tegenhanger van tv en radio maken. Ik ben nu bezig met mijn boek *Sinds ik niet meer drink*. Een drankje bij het eten, op een feestje of ’s avonds om te relaxen vond ik fantastisch en tof. Zonder was het leven maar saai. Maar ik las mijn verhaal nergens terug; het gaat altijd over een aan lager wal geraakt type of een carrièrevrouw die stiekem drinkt. Ik deed het openlijk, de ene dag wel, de andere dag niet, en vond het wel een uitdaging om te kijken hoe het zonder is. Ook omdat ik topfit voor *Mamma Mia!* wilde zijn. Ik las dat het leven kwalitatief verbetert als je stopt met drinken. Nou, ik kan je vertellen dat het leven niet zo fantastisch is zonder drank. Best saai. Maar ik hield vol en schreef mijn ervaringen op in een dagboek. Drie maanden voor het jaar eindigde, zei mijn uitgever dat ik het langer moest volhouden: 500 dagen. Zo, ik was slecht gezind. Ik schrok van mijn reactie. Ik had de wilskracht om niet te drinken maar tegelijkertijd het gevoel dat ik iets miste. Ik ben op zoek gegaan naar mezelf en waarom ik zo graag een drankje nam. Kwam erachter dat mijn identiteit vasthangt aan een glaasje hier, een wijntje daar. Héél confronterend. Ik heb mezelf opnieuw opgevoed. Hoe vaak ik niet ‘Niet gezellig’ hoor als ik een drankje afsla of mensen denken dat ik zwaar alcoholist was en daarom ben gestopt. (*Lachend*) Zonder drank kan ik nog steeds keigrappig zijn, ik dans beter en mijn seksleven is de moeite waard.” ■

‘Zonder drank was het leven maar saai’